

המלכות. **מִלֶּדֶד בְּתֵר דְּנַחֲיִן, וְתוּ לָא זְקִיף** אמנם מלך מכיון שהוא שחה בתחילת התפילה, שוב הוא לא זוקף עצמו עד סוף התפילה, **מַאי טַעְמָא** ומה הטעם לדבר. **קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לָהּ לְסִיְהָרָא, זִילִי אֲזַעֲרִי נְרַמִּיד, וְתוּ לָא זְקַפָּא** אלא הוא מאחר שהקב"ה אמר למלכות הנקראת לבנה לכי ומעטי את עצמך, ומאותו המיעוט היא עדין לא זקפה אלא עד ביאת המשיח, ומכיון שהמלך הוא בסוד המלכות אז משום כך הוא לא זוקף במשך כל התפילה. **וּבְגִין דָּא, בְּרַכְתָּא דְּבַר נָשׁ בְּרִיךְ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲתֵעַר לְאַרְקָא בְּרַכָּאן מְלַעֲיֻלָּא לְעַלְמִין כְּלָהוּ, כְּמָה דְּאֲתֵמַר** ומשום כך בודאי ע"י הברכות שמברך האדם, מתעורר הקב"ה ז"א בכדי להשפיע שפע ברכות מלמעלה לכל העולמות כמו שלמדנו. **זְכַּאֲיִן אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא דִּין, וּבְעֻלְמָא דְּאֲתֵי** אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, הזוכים לברך בכדי להשפיע את שפע הברכות לכל העולמות.

סוד אתה הוא גם ביצחק החתום בגבורה

כְּתִיב, (ישעיה סג) **כִּי אֲתָה אָבִינוּ כִּי אֲבָרְהָם וְגו'.** תְּנִינָן, **לְזַמְנָא דְּאֲתֵי אָמְרִין לִיהּ לְיִצְחָק וְכו'.** הנה בענין זה

אור הרשב"י

מפרשא לי מיניה דרבי יהושע בן לוי: הדיוט – כמו שאמרנו, כהן גדול – תחלת כל ברכה וברכה, המלך – כיון שכרע, שוב אינו זוקף,

שנאמר: ויהי ככלות שלמה להתפלל וגו' קם מלפני מזבח ה' מכרע על ברכיו.

הלימוד היומני

לע"נ לאה לינדה בת סוליקה ע"ה

למדנו שלעתיד לבוא יאמרו בני ישראל אל יצחק כי 'אתה' אבינו, [קייח] ולפי"ז קשה שהרי למדנו שסוד אתה הוא בחדס ולא ביצחק החתום בגבורה, **בְּגִין דְּשִׂמְאַלְאָ** **אַתְּכִלִּיל בְּיַמִּינָא** אלא טעם הדבר הוא בגלל ששמאל הגבורה נכלל בחדס שבימין, ומשום כך סוד אתה הוא גם ביצחק החתום בגבורה, **אַבְל יְמִינָא מְנַלְן דְּאַקְרִי אָב** ומש"כ 'אתה אבינו', מנין שהחדס שבימין הוא גם נקרא אב. **דְּכִתִּיב וַיִּשְׁמְהוּ לוֹ לְאָב וּלְכַהֵן** אלא הוא נלמד מזה שכתוב 'וישמהו לו לאב ולכהן', [קייט] דהיינו שהכהן החתום בחדס הוא סוד אב, **וְאָף עַל גַּב דְּלַעֲיָלָא אַקְרִי אָב** והגם שכינוי אב הוא בחכמה העליונה, מכל מקום מצד קו החח"ן גם החדס נקרא אב, **וְאִפִּילוּ לְנִהוּרָא דְּלֵא נְהִיר, בְּשַׁעֲתָא דְּאַתְדִּבְק**

אור הרשב"י

כמה שנותיו של אדם – שבעים שנה. דל עשרין דלא ענשת עליהו – פשו להו חמשיין. דל עשרין וחמשה דלילותא – פשו להו עשרין וחמשה. דל תרתי סרי ופלגא, דצלווי ומיכל ודבית הכסא – פשו להו תרתי סרי ופלגא. אם אתה סובל את כולם – מוטב, ואם לאו – פלגא עלי ופלגא עליך. ואם תמצא לומר כולם עלי – הא קריבית נפשי קמך. פתחו ואמרו: כי אתה אבינו. אמר להם יצחק: עד שאתם מקלסין לי – קלסו להקדוש ברוך הוא, ומחוי להו יצחק הקדוש ברוך הוא בעינייהו. מיד נשאו עיניהם למרום ואומרים אתה ה' אבינו גואלנו מעולם שמך.

[קייט] הגה בשופטים יז י כתוב והיה לי לאב ולכהן.

[קייח] כדאיתא בשבת דף פט עמוד ב' אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: מאי דכתיב כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה ה' אבינו גואלנו מעולם שמך. לעתיד לבא יאמר לו הקדוש ברוך הוא לאברהם: בניך חטאו לי. אמר לפניו: רבוננו של עולם – ימחו על קדושת שמך. אמר: אימר ליה ליעקב דהוה ליה צער גידול בנים, אפשר דבעי רחמי עליהו. אמר ליה: בניך חטאו. – אמר לפניו: רבוננו של עולם, ימחו על קדושת שמך. – אמר: לא בסבי טעמא, ולא בדרדקי עצה. אמר לו ליעצק: בניך חטאו לי. – אמר לפניו: רבוננו של עולם, בני ולא בניך? בשעה שהקדימו לפניך נעשה לנשמע, קראת להם בני בכורי, עכשיו בני ולא בניך? ועוד, כמה חטאו?

הלימוד היומני

לע"נ לאה לינדה בת סוליקה ע"ה

בַּיּוֹמָא אֶקְרִי אֶתְּהָ פְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שם) אֶתְּהָ יְהוָה אֲבִינוּ גּוֹאֲלֵנוּ וְגו' וכן המאור שלא מאיר מעצמו שהיא המלכות דלית לה מגרמא כלום, כאשר היא נדבקת בחסד שבימין היא גם כן נקראת אתה, בסוד מש"כ 'אתה ה' אבינו גואלנו', דהיינו שהמלכות הנקראת אתה תגאלנו בב"א.

נשמת הסבא מגן עדן הודמנה לרעיא מהימנא

אֲדַהְכִּי, סָבָא אֲזִדְמֵן לְגַבְיָהּ, וְאָמַר, רַעֲיָא מְהִימְנָא

ובעוד שהרעיא מהימנא ביאר את דברי הסודות, הודמנה אליו אותה

נשמת הסבא מגן עדן ואמר לו רעיא מהימנא, תשתדל שבני ישראל יקיימו את דברך בזה

שהם יברכו לקב"ה, **תִּתְקִין פְּתוּרָא לְמֵאֲרָךְ, לִיָּהּ וּלְמִטְרוֹנֵיתָא.**

מִכָּל מִינֵי עֵדוּנֵין, לְקַיְמָא בֵּיהּ (יחזקאל מא) זֶה הַשְּׁלַחַן

אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה, ומשום כך תתקן את השולחן דמלכות לייחוד בקונך ז"א, ובזה

יושפע שפע לז"א ולשכינה בכל שאר עידוני המוחין דאו"א, ובזה יתקיים מש"כ זה השלחן

אשר לפני ה', דהיינו שיתייחדו השלחן דמלכות עם ז"א הנקרא הוי"ה, בסוד לחם הפנים

שהוא ייחוד פב"פ ועי"כ יושפע השפע לכל העולמות (הרמ"ז). **וְהָא עַד כְּעַן**

כְּלָהוּ מִתְעַנְגֵי מִפְּתוּרָא דְמִלְכָּא כי הנה עד עתה ע"י שביארת את דברי

הסודות של הברכות, כל העליונים מתענגים משפע הייחוד של השלחן דמלכות עם המלך

ז"א. **הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (משלי ט) לָכוּ לַחֲמוּ בִלְחָמִי. וְדָא**

נְהַמָּא דְאוּרֵיתָא דְבִבְתָב, וְיִינָא דְאוּרֵיתָא דְבַעַל פָּה

כי זהו מש"כ 'לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי', דהיינו שהלחם הוא סוד ז"א הנקרא תורה

שבכתב, המתייחד עם יינה של תורה שהיא המלכות הנקראת תורה שבעל פה. **וְתָמָן כִּמְה מִטַּעֲמִים מִיְּנֵי טַעְמֵי תוֹרָה, דְּמַתִּיקִין, מִכָּל מֵאֲכָלִין וְעִדּוּנִין דְּעֵלְמָא, וְדַמְלָפָא** כי הנה משפע ייחוד שלחן המלך, נשפע כמה מטעמים, שהם מיני טעמי פרד"ס התורה, המתוקים מכל המאכלים והעידונים שבעולם ומכל העידונים של המלכים.

רעיא מהימנא פתח ואמר בענין אהרן הכהן וסוד הקרבנות ולחם הפנים
קָם רַעְיָא מְהִימְנָא פְּתַח וְאָמַר, אֶהְרֹן כִּהֲנָא קוּם מִשִּׁנְתָּךְ ואז קם הרעיא מהימנא, ופתח את דבריו ואמר, אהרן הכהן החתום
 בחסד קום משנתך בכדי לתקן את המלכות בסוד 'והוכן בחסד כסא', **לְמַדְבַּח תּוֹרִין וְעֵאנִין וְאִמְרִין וְעוֹפִין, וְכָל מִיְּנֵין דְּצָרִיכִין לְסְעוּדָתָא דְּמִלְפָּא** ולכן תבאר את סודות הקרבנות של תורים וצאן וטלאים ועופות, יחד עם כל שאר מיני הקרבנות הצריכים לסעודת ייחוד המלך ז"א. **וְלָחֶם הַפְּנִים, דְּאֵינּוּן לְקַבֵּל תְּרִין לוחֵי דְּאוֹרֵייתָא** וכן תבאר את סוד
 ב' מערכות לחם הפנים, שהם כנגד ב' לוחי הברית של התורה וקנו, (שמות לב) **דְּמִזָּה וּמִזָּה הֵם פְּתוּבִים. זֶה: תְּרִיסַר אַנְפִּין. דְּאֵינּוּן:** (במדבר ו)
יְבָרְכֶךָ יְהוָה, יָאֵר יְהוָה, יִשָּׂא יְהוָה ובהם הוא סוד מז"ה ומז"ה הם כתובים, דהיינו ז"ה הוא כמנין י"ב פנים של י"ב אותיות הוי"ה שיש ביברכך ה' יאר ה' ישא

אור הרשב"י

[קנ] דהיינו שהם סוד הנו"ה הנקראים ווי לחמי הפנים.
 העמודים, שהם סוד ב' ווי"ן שהם כנגד י"ב

הלימוד היומי

לעי"נ לאה לינדה בת סוליקה ע"ה